

Bet. o. f. t. beslutn. vedr. aktstykke nr. 190

Til beslutningsforslag nr. B 135. Betænkning afgivet af Det Politisk-Økonomiske Udvalg den 5. april 2000

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at trække aktstykke nr. 190 om indgåelse af forlig med Den Danske Bank i den færøske banksag tilbage fra Finansudvalget

[af Frank Aaen (EL) og Søren Kolstrup (EL)]

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til finansministeren, som denne har besvaret mundtligt og skriftligt. Nogle af udvalgets spørgsmål til finansministeren og dennes svar herpå er tillige med et brev fra Finanstilsynet til Finansministeriet af 26. maj 1993 optrykt som bilag til betænkningen.

Herefter indstiller et *mindretal* (Socialdemokratiets, Centrum-Demokraternes, Det Radikale Venstres og Frihed 2000's medlemmer af udvalget) beslutningsforslaget til *forkastelse*.

Et mindretal inden for mindretallet (Frihed 2000's medlem af udvalget) indstiller beslutningsforslaget til forkastelse, uanset at mindretallet er helt enig med forslagsstillerne i, at det er forargeligt, at det aldrig bliver opklaret, hvem der bærer ansvaret for, at de danske skatteydere har betalt regningen for den uansvarlige færøske politik, der førte til den færøske bankkrise.

Mindretallet har helt fra begyndelsen forsøgt, at få iværksat en undersøgelse med henblik på at klarlægge hele hændelsesforløbet og placere ansvaret. Dette har der ikke kunnet opnås politisk flertal for - det beklager Frihed 2000.

En vedtagelse af beslutningsforslaget vil imidlertid medføre, at skatteyderne skal bruge endnu flere penge på en sag, der for det første aldrig kan vindes, men dernæst sandsynligvis kan afvises, da den danske regering og det færøske landsstyre ikke er parter i sagen efter gældende lovgivning.

Den danske regering bærer ansvaret for, at aktiver og passiver ikke blev opgjort pr. overtagedesdagen; dermed er det umuligt at fastslå, hvad handelsværdien var. Det er en forudsætning for at vinde en erstatningssag om, at man er blevet snydt, at man kan bevise, at der er lidt et tab, samt at man var i god tro. Ligesom det er en forudsætning, at man har den nødvendige retlige interesse.

Ingen af delene kan den danske stat påberåbe sig eller bevise. Staten sad selv med ved bordet og havde i sin magt at skaffe de oplysninger, der var nødvendige for at sikre en rigtig handelsværdi; dette skete ikke. Det er dybt kritisabelt, at en regering, som råder over et kæmpe apparat og har instruktionsbeføjelser over for Finanstilsynet, der er tilsynsmyndighed, kan optræde så amatøragtigt.

Et *andet mindretal* (Venstres, Det Konservative Folkepartis og Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget) vil stemme hverken for eller imod beslutningsforslaget.

Et *tredje mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) indstiller beslutningsforslaget til *vedtagelse*.

Mindretallet støtter beslutningsforslaget ud fra den opfattelse, at en gennemførelse af retssagen vil være den rigtige udvej af den færøske banksag for at kunne få placeret ansvaret for hele miseren og for at få godtgjort, hvad Den Danske Bank burde have svaret, da de kom ud af moder-